

Formanden:

Hr. Nicolai Wammen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Hr. Peter Christensen siger, at han håber, at det er en udfordring, at man vil arbejde i retning af at skaffe 85.000 flere i arbejde. Vi er alle sammen enige om, at det håber vi, og at det vil vi arbejde for.

Problemet for hr. Peter Christensen er, at han har brugt de penge, der kunne komme ud af, at 85.000 kom i arbejde, før han aner, om de gør det, i en situation, hvor regeringen i den tid, den har siddet, har oplevet, at beskæftigelsen ikke er steget, men at den er faldet, og at arbejdsløsheden stiger.

Arbejdsløshedskøerne bliver længere og længere, og alligevel bruger Venstre frejdigt løs af nogle penge, som man ikke aner om man har. Det er simpelt hen dybt useriøst, og det er dybt betænkeligt.

Så vil jeg bare sige, at det såmænd ikke kun er Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, der er bekymret, for også tidligere overvismand Claus Vastrup er i dag i Politiken ude at sige, at der er grund til bekymring. Der er grund til, at vi tænker over, hvordan vi kan tage fat på de ting, som regeringen indtil nu overhovedet ikke har villet tage fat på.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg er glad for, at vi har udsigt til at kunne få skattelettelser i det her land. Det er historisk, og jeg vil gentage det igen. Det er også historisk, at der vil være et flertal for dem.

Men det er en nødvendighed, at vi får skattelettelser, for vi skal have skabt nogle forudsætninger for, vi også kan få mere vækst i samfundet, som er hele forudsætningen den anden vej rundt for, at vi kan beholde den velfærd, vi kender.

Der er kommet flere ældre, og de skal have den samme gode behandling, som de får i dag. Der skal også være plads til mere endda. Det er indeholdt i den 2010-målsætning, som vi nu bruger så meget tid på at diskutere, altså de økonomiske forudsætninger for skattelettelserne, selv om det egentlig er på den samme fælles forståelse, at de udmøntes.

Det får mig til at indse, at det her jo slet ikke er en snak om, hvorvidt der er råd til de her

skattelettelser, men simpelt hen et slør fra Socialdemokratiets side, der skal lægges ud over, at man ikke ønsker den form for ægte og reelle skattelettelser. Det, vi skal diskutere senere i dag, er en stor gryde, hvor der er hældt 100 mia. kr. i, men hvor ingen kan gennemskue, om man er købt eller solgt, for sandheden er, at staten skal have flere penge; væksten i de offentlige udgifter har man ikke i sinde at begrænse.

Vi har i sinde at leve op til den målsætning, som jeg troede havde en fælles forudsætning, og derfor vil der selvfølgelig være plads til en reel vækst i den offentlige sektor. Der vil være plads til, at vi kan tage os af det, at der bliver flere ældre, det man kalder det demografiske træk, og der vil være råd til skattelettelserne.

Det sker alt sammen, fordi vi kan leve op til den målsætning, vi har sat for os selv.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

En stor del af debatten har selvfølgelig gået på, hvordan de her penge skal findes, og næppe nogen kan være i tvivl om, at kommunerne kommer til at bidrage voldsomt i den her sammenhæng.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre Venstres ordførers reaktion på en udtalelse fra formanden for KL, der siger, at regeringen må se at få øjnene op for den klare sammenhæng mellem økonomi og kravene til service: Man kan ikke love bedre service og samtidig stille så skrappe krav til vore budgetter, at det i praksis bliver umuligt for os at overholde lovens minimumskrav til folkeskole og den sociale service. Regeringen må melde klart ud.

Det synes jeg da var et ganske klart budskab fra KL, og jeg er da meget spændt på at høre, i hvilket omfang regeringen og ikke mindst Venstre som storebror i regeringen vil tilgodese kommunerne, for her bliver det helt klart sagt, at tingene ikke hænger sammen.

KL 9.55

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Nu er proceduren sådan, at jeg skal svare på spørgsmålene og egentligt ikke selv må stille nogen. Men spørgsmålet lyder nærmest, som om Socialdemokratiet er på vej væk fra 2010-målsætningen. Der er en erkendelse af, at de rammer for vækst kan ingen leve op til, og derfor falder hele forudsætningen for 2010-planen. Det er jeg uenig i. Jeg forstår godt, at Socialdemokra-